

Obesitas hos föräldrarna och ADHD hos barnet

Karin Fast^{1,2}, Gerd Alquist-Tangen^{1,3}, Josefine Roswall^{1,3}, Stefan Bergman^{4,5}, Elisabet Wentz⁶, Jovanna Dahlgren^{1,2}

¹ Avd för pediatrik, Inst för kliniska vetenskaper vid Sahlgrenska akademien, Göteborgs universitet, Sverige; ² Drottning Silvias barnsjukhus, Sahlgrenska universitetssjukhuset, Göteborg, Sverige; ³ Hallands sjukhus Halmstad, Sverige; ⁴ Avd för samhällsmedicin och folkhälsa, Inst för medicin, Sahlgrenska akademien, Göteborgs universitet, Sverige; ⁵ FoU Spenshult, Halmstad, Sweden
⁶ Avd för psykiatri och neurokemi, Inst för neurovetenskap och psykologi vid Sahlgrenska akademien, Göteborgs universitet, Sverige

Bakgrund

Det finns starka samband mellan obesitas och "attention-deficit/hyperactivity disorder" (ADHD) (1). Både barn och vuxna med obesitas har större risk för ADHD och tvärt om (2).

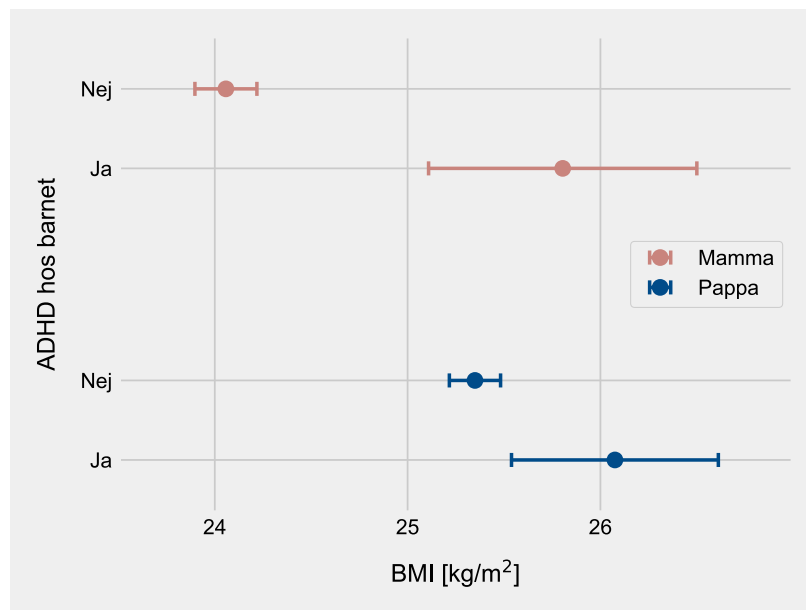
Syfte

Undersöka betydelsen av högt "body mass index" (BMI) hos mamma och pappa som ett markör för barnets risk för att ha ADHD.

Metod

En halländsk kohort med 2666 barn har följts prospektivt sedan födseln som en del av Tillväxtprojektet. Vid 12 års ålder har diagnos- och läkemedelsuppgifter avseende ADHD inhämtats från Socialstyrelsens register.

T-test och logistisk regression användes för att jämföra grupperna.

Resultat

Ju högre BMI föräldrarna hade i början av graviditeten, desto högre risk hade barnet för ADHD. Mammans och pappas BMI korrelerade signifikant med en korrelationskoefficient på 0,21. Vid regressionsanalys visade sig högt BMI hos mamman vara en signifikant prediktor, men även högt BMI hos pappan är enskilt en signifikant prediktor för att barnet ska ha en högre risk för ADHD hos barnet.

Slutsats

Det finns anledning att misstänka att sambandet mellan föräldrarnas vikt beror på en samsjuklighet och hereditet. Tidigare förklaringsmodeller om systemisk inflammation under graviditeten på grund av mammans obesitas som påverkar barnets neurologiska utveckling negativt har troligen mindre betydelse (3), men mer omfattande genetiska studier behövs.

1. Cortese, Vincenzi. *Curr Top Behav Neurosci.* 2012;9:199-218.
2. Cortese, *et al.* *Am J Psychiatry.* 2016;173(1):34-43.
3. Van der Burg, *et al.* *Pediatr Res.* 2016;79(1-1):3-12.

För kompletterande information, vänligen kontakta:
Karin Fast, karin.fast@gu.se
www.tillvaxtprojektet.se